

Charitativní práce ve starověku

“Milují se navzájem...”

Diakonie jako charakteristický znak křesťanského
společenství

Rozvoj diakonátu

Charitativní práce ve středověku

- Význam mnišství po rozpadu západořímské říše v 5. stol., od 12. stol. rozvoj měst a městské chudoby
- Almužna jako individuální dobročinnost bohatých vůči chudým (“svatá směna”)
- Vznik špitálů, bartřtev rytířských řádů

Charitativní práce za reformace

- Negativní vnímání chudoby, snahy o odstranění žebroty, zodpovědnost přebírá světská vrchnost
- Komunalizace, pedagogizace, byrokratizace, racionalizace, moralizace pomoci
- Desakralizace pomoci v důsledku učení o ospravedlnění

Charitativní práce v novověku

- Pietismus (Spener, Frank, Zinzendorf) a potridentský katolicismus (Vincenc z Pauly)
- Osvícenství vytváří ideály a normy, které vylučují ty, kdo je nesplňují
- Průmyslová revoluce a reakce probuzeneckého hnutí (Wichern, Fliedner, Löhe...)

Charitativní práce v současnosti

- Funkcionalizace a profesionalizace
- Začlenění do struktur sociálního státu
- Příspěvek církve do společenského systému sociální pomoci

Posuny moderní diakonie

- Wichern I (19. stol.): osobně angažované dílo zachraňující lásky za průmyslové revoluce
- Wichern II (20. stol): důraz sociálně politický význam diakonie
- Wichern III (od 2. pol. 20. stol.): komunitně orientovaná diakonická práce, důraz na křesťanskou obec, kritická role vůči státu